

Petak, 1. decembar 2006.

Svedok Mladen Karan

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 10.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro.

TUŽILAC MOORE: Dobro jutro, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, shvatili smo da postoji jedno pitanje koje želite da pokrenete?

TUŽILAC MOORE: Da, vrlo kratko pitanje kako bih pomogao Pretresnom veću. Mogu da ga pokrenem sada ili kasnije?

SUDIJA PARKER: Sada.

TUŽILAC MOORE: Jednostavno ovo. Svedok P-002 dolazi u ponedeljak i tada će imati priliku da vidi svoj dnevnik. Ono što se predlaže a sa čim se, kako mi se čini Odbrana složila jeste sledeće. Gospodin Lunny i pravni savetnik gospodina Borovića biće prisutni zajedno sa prevodiocem kada mu bude data kopija dnevnika. Na toj kopiji biće obeleženi oni delovi za koje Odbrana želi da se objasne ili prevedu, i naravno sa tim u vezi mogu da se vode beleške. Kao što sam rekao, tamo će biti prisutan prevodilac, i verujem ili se nadam da će tom prilikom da se radi transkript - da bi se pomoglo svim stranama. Mislim da se gospodin Borović sa tim slaže, ali ne znam za gospodina Lukića, sa kojim nisam imao prilike da razgovaram. Ja predlažem da se sve vreme svi razgovori snimaju, kako bismo bili sigurni da neće da dođe ni do kakvih grešaka. Koliko sam shvatio, gospodin Borović se sa tim slaže, a nadam se i gospodin Lukić. U ovom slučaju, to je ponekad Pandorina kutija u najfinijem mogućem pravcu. A što se vremena tiče, mislim da u utorak dolazi ekspert gospodina Šljivančanina. Unakrsno ispitivanje biće najverovatnije u sredu, a to će da vodi gospodin Weiner. I ja molim Sud da P-002 svedoči

u petak, ako je to moguće. Ja sam se bavio sa tim svedokom, ali neću biti ovde do četvrtka uveče. Mogao bi sa tim svedokom da se bavi i neki drugi član tima, ali mislim da bi bilo bolje da to uradim ja. Ja sam neke stvari dogovorio u vreme kada sam verovao da će ovaj svedok svedočiti u nedelji koja počinje 11. decembra, i zbog toga ja neću biti ovde iduće nedelje. Nije reč o privatnoj stvari, nego o profesionalnoj obavezi.

SUDIJA PARKER: Pokušavam da se setim naloga koji smo dali, ali bezuspešno, gospodine Moore. Mislim da je bilo određeno da će svedok biti gotov u roku od jednog dana.

TUŽILAC MOORE: Pa koliko se ja sećam, da. Mislim da neće biti potrebno da u glavnom ispitivanju provedemo puno vremena. Samo eventualno neka pitanja u vezi sa tim kako je sastavljan dnevnik i tako dalje. A onda može odmah da se pređe na unakrsno ispitivanje. Dakle, moja je namera bila da postavim nekoliko pitanja da se stvari pojasne, a onda sa svedokom mogu da se bave moje uvažene kolege.

SUDIJA PARKER: U redu. Hvala. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Mislim, ovo moram stvarno reći. Ono što je Tužilaštvo ovde na Pretresnom veću iznosilo ranije, mislim da je to bilo bez razloga, sa primedbom da ne može se stići da se prevede tako dugo. Sve ono što je nekome trebalo mesec dana, mi smo to uradili za jedan dan. Koleginica Gudurić i ja smo dešifrovali dnevnik, prekućali transkript, i ona je to prevela. Ostalo je još par strana vezano za ostale timove Odbrane, tako da već bi mogli da počnemo saslušanje u ponedeljak. Sa tim dnevnikom nikakvih problema neće biti, zato što smo mi pokazali dobru volju. A sve ovo, tehnika kada dođe svedok da još jednom on prođe ovo u dešifrovanju, nemam ništa protiv. I to će trajati sat vremena, pola sata najviše. Tako da danas se slažem sa kolegom Mooreom, ali mislim, kada se pokaže dobra volja da se nešto želi uraditi, onda se i uradi. Znači, nije bilo 132 strane, nego ja sam uradio, to će kasnije biti za Pretresno veće vrlo lako... olakšano da pratite, na jednoj strani će biti engleski i srpski prevod, i biće baš te stvari koje su relevantne. I vrlo ćemo lako proći kroz taj dnevnik. Znači, pola strane srpski, pola strane engleski, relevantne stvari koje ću ispitivati, predaću vama, tužiocu - i mislim da neće biti problem. Ali formalno da to i uradimo u ponedeljak, što je predložio tužilac, sasvim je u redu. Hvala

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno, gospodine Boroviću. Gospodine Lukić?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam samo zatečen sada, pošto... unapred se ograđujem, nisam toliko učestvovao u razgovorima između gospodina Moorea i Borovića, zbog problema koje sam ja imao vezano za naš predmet. Ali jedna stvar me sada malo čudi, pa bih u tom smislu molio razjašnjenje gospodina Moorea. Ja sam shvatio da sa svedokom treba da sednu prevodilačka služba i predstavnik i jednog i drugog tima samo u vezi prevođenja dokumenta. A sada sam shvatio da gospodin Moore je tu rekao i objašnjenja. A ako će se tu neka pitanja postavljati svedoku i on nešto objašnjavati, onda to već predstavlja nešto drugo. Onda to već predstavlja nešto drugo, onda to predstavlja faktički, da kažem, neka vrsta intervjuja u kome učestvuju obe strane. Ako je tako, onda bi morali drugačije da se postavimo. Onda bi tražilo da branioci budu prisutni tome, da to nešto može posle da se koristi kao element njegovog intervjuja prilikom ispitivanja. Ako gospodin Moore misli samo na prevod, nema nikakav problem. Potpuno sam saglasan da se to prevede i da se normalno snimi na audio zapis. To iznad svega podržavam. To je jedna stvar. Druga stvar – činjenica koju gospodin Moore predlaže da ovaj svedok počne u petak, iako bih ja intimno to podržao, jer ću u sredu ceo dan da budem sa gospodinom Vugom, i ja koji sam radio gospodina P-002, moram odmah da se priprelim za četvrtak, više bi mi odgovarao dan više. Ali se plašim da li ćemo zaista za jedan dan da se svi držimo toga da završimo tog svedoka. Ja lično mislim da hoćemo, ali ne volim da uvek budem ja taj koji gleda na sat. Ja koliko znam, taj svedok dolazi samo na unakrsno ispitivanje i *re-direct* i mislim da nema potrebe da gospodin Moore... možda par pitanja razumem, nešto oko načina vođenja, ali on nam je već objasnio kako je vodio taj dnevnik tokom glavnog svedočenja. Ako striktno napravimo tajming onako kako ste to izveli vi na kraju tužiočevih svedoka sa ekspertima, znači ako nam tačno limitirate tajming, kako ste to učinili kada je bio gospodin Andrew Pringle, koliko se sećam i Reynaud Theunens, ja sam vrlo raspoložen da mi naše vreme onda uskladimo u okviru toga. Ali ne bih voleo stvarno da... Moram reći, juče sam od gospodina Moorea očekivao da će pitati još sat, pitao je sat i po. To pomera neke stvari. Zato moramo, pošto je u petak, slažem se za petak, ali da onda ne bude to razlog da mi pitamo 15 minuta, a da završimo sa svedokom za jedan dan. Onda bih voleo vašu strogu instrukciju: toliko ima jedna Odbrana, toliko ima druga Odbrana, i potpuno prihvatam takvu odluku.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Iako nisam spomenut u izlaganju mog uvaženog kolege Moorea po ovom pitanju, ali samo jedan možda doprinos da dam ovoj diskusiji. U vašoj odluci, časni Sude, od 17. novembra na ovu temu, ste zapravo odredili tajming za ispitivanje svedoka P-002, po kome Odbrana gospodina Mrkšića ima 20 minuta, gospodina Miroslava Radića 70, gospodina Šljivančanina 70, a mom uvaženom kolegi Mooreu ostaje za *re-direct* 45 minuta. Ako to bude u ovim okvirima, kad to saberemo, to je negde blizu tog jednog dana. I valjda ćemo po tim okolnostima onda završiti u petak. Samo sam toliko hteo da dodam. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li bih mogao da objasnim jednu ili dve stvari. Kao prvo, molimo Odbranu da nam dostavi obeleženu kopiju onih delova za koje žele da budu prevedeni. Mi to još uvek nismo dobili. Dakle, to treba da se uradi. Tražili smo da se to uradi danas do 10.00 časova, ali još uvek ništa nismo dobili. Ono što bih ja želeo da uradim, jeste da osiguramo da postoji sistem kojim ćemo da izbegnemo bilo kakve probleme. A ako postoje bilo kakvi nesporazumi, imaćemo snimak koji će to da razreši. Razlog zašto ja govorim o petku jeste dvostruk. Prvo zato što gospodin Šljivančanin zove svog eksperta za utorak, sredu a možda i za četvrtak. Prihvatam da je to moj problem, i sa tim može da se bavi gospodin Weiner, ako to bude nužno. Ali mi još uvek ne znamo koje delove teksta treba prevesti, a to je problem.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Poštovani gospodine Moore, usmenim nalogom Suda, nama je naloženo šta treba da prevedemo i koji su to paragrafi. To sam vam rekao tri puta. I brojeve paragrafa, tačno od broja do broja. I jedino neću da podvlačim žutim pitanja konkretna koja ću postavljati. Uvaženi kolega je tražio da žutim podvučem tačno one delove gde ću postavljati konkretna pitanja. To nisam obavezan da radim, jer to očigledno vodi pripremi svedoka unapred, a ja imam pravo, čini mi se možda malo i da zateknem svedoka na neke okolnosti. Ali svaki paragraf povodom koga ću ga ispitivati je označen Tužilaštvu. Eto, to je suština. Ja mislim da stalno dižemo bez veće... i zamaramo časni Sud sa stvarima koji ne bi trebali, čini mi se, biti uopšte na Pretresnom veću. I meni prosto neprijatno što svaki put moramo zamarat Pretresno veće, koje je bilo vrlo

blagonaklono prema obema stranama, dali nam priliku da se dogovorimo, i mislim da smo se sve dogovorili. Sad stvarno ne znam šta sad? Do 10.00 sati jutros poslali smo *e-mail* Tužilaštvu, i rekli smo na koje okolnosti ćemo ispitivati svedoka. To imate ako pogledate *e-mail* tužioče, videćete da smo vam jutros uputili... do 10.00 časova.

TUŽILAC MOORE: Pre tri minuta.

ADVOKAT BOROVIĆ: U redu.

SUDIJA PARKER: Da li se time onda rešava ovo poslednje pitanje koje ste pokrenuli, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja u ovom trenutku ne mogu da vam dam direktan odgovor. Ovde su samo dva reda. Ja moram da budem siguran. Ono što je nama potrebno jeste da znamo koje stranice treba da se prevedu, da znamo koje strane želi moj uvaženi kolega. To nije pitanje iznenađenja. Meni su potrebne strane i pasusi koje treba da se prevedu. Kada bi nam to moj uvaženi kolega rekao, to bi nam veoma pomoglo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, koliko se ja sećam onoga što je Pretresno veće zatražilo, to je da treba obeležiti one delove dnevnika koji će biti zanimljivi svakom timu Odbrane, i da se onda prevedu samo ti delovi. Cilj je bio da se ograniči broj stranica potrebnih za prevod. Dakle, treba identifikovati delove teksta koji su relevantni za vašu argumentaciju, a to isto važi za sve timove Odbrane. Ako to nije urađeno, onda to treba da se uradi tokom ovog prepodneva, da bi se omogućilo prevođenje. Postupak o kome je govorio gospodin Moore i koji on predlaže je, koliko Pretresno veće shvata, samo radi prevoda. Dakle, neće biti nikakvog ispitivanja svedoka bez prisustva sudija o tome šta piše u dnevniku. Ali, ako svedok pogleda svoje beleške i kaže: "Ja danas nisam sasvim siguran da li ovo što ovde piše se odnosi na ovo ili na ono", onda će to da se zabeleži ili snimi, tako da bude jasno da sam svedok nije načisto šta znači neka konkretna reč ili skraćunica u njegovom dnevniku. Dakle, da svedok ni sam ne može da kaže na šta se odnosila neka konkretna reč ili beleška koja se tamo nalazi. To je jedino što Pretresno veće vidi kao mogući predmet diskusije u vezi sa sadržajem dnevnika sa svedokom - kada bude objašnjavao svoje razumevanje onoga što je zapisao. Ako bi ovim mogla da se pozabave sva tri tima Odbrane tokom ovog jutra, čini se da ćemo na taj način da zadovoljimo potrebe svih.

Što se tiče rasporeda zasedanja, mislim da ćemo da se držimo onog programa koji smo zacrtali i naredili, a to je da se ovaj svedok pozove u utorak i u sredu. Ono što je rekao gospodin Moore, treba da se čita u svetlu naloga koje je Pretresno veće izdalo 17. novembra, u kome se, kao što je rekao gospodin Vasić, jasno navodi koliko traje glavno ispitivanje, a koliko će da traje unakrsno ispitivanje. Dakle, 20 minuta za gospodina Vasića, 70 minuta za gospodina Borovića, 70 minuta za gospodina Lukića i zatim 45 minuta za gospodina Moorea, tako da će to svedočenje da se završi u toku jednog dana zasedanja. Dakle, petak sledeće nedelje će da bude dan za svedočenje svedoka P-002. Koliko je Pretresno veće shvatilo, time ćemo da završimo izvođenje dokaza za gospodina Šljivančanina, a posle toga će se pozvati svedoci koje treba ponovo saslušati. I jedini dokazi koji posle toga još preostaju su dokazi u svrhu pobijanja, a sa tim u vezi još uvek čekamo konačne odluke. Da li smo time rešili sva pitanja koja su danas pokrenuta? Gospodine Lukiću, izvolite?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih pokrenuo samo još dva pitanja, kad smo, što se kaže, na *housekeeping matters*. Jedno se tiče onoga što sam juče najavio, odnosno obaveštenje Pretresno veću da smo uz konsultacije sa gospodinom Šušnjarem i konsultacije koje smo imali i sa strukturama u Beogradu, odlučili da odustanemo od ovoga svedoka, imajući u vidu, dobro smo proučili praksu Tribunala, da pred ovim sudom nije do sada saslušan nijedan kao svedok na okolnosti činjenica - predstavnik Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross), organizacije Crvenog krsta tadašnje Jugoslavije i danas Srbije, koja je članica Međunarodnog Crvenog krsta i poštuje neutralnost te institucije. I u tom smislu... a gospodin Šušnjar je ugledan član našeg Crvenog krsta, i da bi bilo kakvu moguću komplikaciju u vezi toga izbegli, odlučili smo da ga ne zovemo za svedoka. To sam hteo zvanično znači sada da vam saopštim, a o tome sam se konsultovao i sa Tužilaštvom. I oni su imali određene konsultacije u Ženevi. Nakon toga, nakon što sam mu ja preneo moju informaciju, on je meni preneo njegovu, i mislim da je ovako najbolje - da ovu stvar završimo na ovakav način - da ne pravimo bilo kakve moguće konfrontacije u tom pravcu. I jedno drugo potpuno tehničko pitanje, odnosno više instrukcija vas, časni Sude. Gospodin Vuga je doputovao sinoć. Ja s njim počinjem pripreme. I onako kako ste mi naložili, prvo ću usmeno. Ako bude nešto u ponedeljak, pismeno dostaviti svim učesnicima. Gospodin Šljivančanin je želeo i pitao me da li je moguće da se vidi sa gospodinom Vugom, da ga mi posetimo u pritvorskoj jedinici pre njegovog svedočenja. Inače, oni su se videli u toku pripreme ekspertize još davno pre početka suđenja. I u tom smislu sam želeo od vas da vidim da li je smetnja za

činjenicu da gospodin Vuga, koji je ekspert – svedok, koji je mogao da prati suđenje i kao gospodin Tunens, zajedno sa mnom u ponedeljak pre podne poseti gospodina Šljivančanina u vezi određenih konsultacija? Gospodin Šljivančanin je svedočio, i ne znam kakav je stav Pretresnog veća. Sudska uprava... zatvorska uprava neće imati nikakve smetnje ako Pretresno veće to odobri. To je jedina druga stvar koju sam hteo da vas pitam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, ako mi dozvolite?

SUDIJA PARKER: Gospođo Tapušковиć?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Da razjasnimo odmah problem oko beležnice svedoka P-002. Pošto ste nam dali nalog da mi u toku ovog prepodneva preciziramo delove beležnice koje bi trebalo da budu prevedene. Odbrana, odnosno sva tri tima Odbrane su 2. novembra podneli zahtev da se svedok ponovo pozove i da bude ponovo saslušan. 8. novembra smo dobili odgovor od Tužilaštva. I onda je ovo Pretresno veće usmenom odlukom 10. novembra izdalo nalog odbrambenim timovima da postupe po paragrafu 4 odluke od 30. avgusta, kojom je odbijen zahtev Tužilaštva da se beležnica, odnosno delovi beležnice uvedu u dokaze. I tada ste nam naložili da se preciznije izjasnimo po onome što ste u suštini stavili kao primedbu ovaj, Odbranama - da preciziraju delove dnevnika koje treba... na koje trebaju budu, ovaj, saslušani... svedok. 14. novembra, sva tri tima Odbrane su podneli novi podnesak, u kojem su tačno precizirali po timovima, prvo za Odbranu Mrkšića, onda za Odbranu Radića. Mrkšićev tim ima opšte navode, Radićev tim ide po danima, a Šljivančaninov tim ide po stranicama beležnice. Prema tome, pre pune dve nedelje je izvršeno preciziranje na koje okolnosti odbrambeni timovi hoće ponovo da saslušaju toga svedoka. I mi smo tek nakon toga dobili vašu odluku kojom dozvoljavate da svedok bude saslušan. Mi sada uopšte ne razumemo šta Tužilaštvu nije jasno na tu temu. Oni imaju pitanja istaknuta od strane Odbrane od 14. novembra. Onda mora Tužilaštvo da bude sada preciznije šta bi oni hteli. A mi smo te delove, koje smo označili u podnesku od 14. novembra, za naše potrebe već i preveli na engleski jezik. I mi sada tražimo, znači, Tužilaštvo da da preciznije šta oni hoće da urade timovi Odbrane. Mi ne možemo da uradimo više od onoga što jesmo. Pre dve nedelje - naznačili koje su stranice i koji datumi su od krucijalne važnosti za sva tri tima Odbrane. Mi sada ne možemo... nema problema, obeležićemo žutim tačno stranice koje su u podnesku od 14. novembra, i tačno datume koje su od 14. novembra. Ako

možemo oko toga da se saglasimo, onda nema problema. Odbrana je apsolutno uradila sve da bi sproveli ono i vaše odluke, postupili po vašoj odluci apsolutno na vreme, preveli mi našim resursima podnesak, ovaj... pardon, stranice dnevnika na vreme. I stvarno nam nije jasno šta se sada od Odbrane još dalje traži, šta mi možemo da učinimo. Mi čekamo apsolutno spremni samo da svedok dođe i da krenemo. Od 14. novembra, da ponovim, su poznati delovi beležnice na koje treba svedok da se izjašnjava. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam na tome, gospođo Tapušковиć. Mislim da moram nešto da ponovim, i nadam se da svi dobro slušaju, jer je ovo poslednje što će Pretresno veće u vezi sa tim da kaže i to je operativni nalog. Cilj nije da se bilo ko obavesti o čemu će se tačno unakrsno ispitivati. Cilj je da se olakša prevođenje materijalnih delova dnevnika koji će biti predmet unakrsnog ispitivanja. Kako bi se to olakšalo, Pretresno veće traži od sva tri tima Odbrana da obeleže relevantne paragrafe, odnosno pasuse. Nama je gospođa Tapušковиć rekla da je u skladu sa jednim ranijim nalogom Pretresnog veća već nešto obeleženo. To je činjeno na tri različita načina: u opštem smislu, datum po datum, i stranica po stranica. Ako se na stranici nalaze samo jedna ili dve rečenice, onda to nije važno. Ali ako je reč o celoj stranici, a vas zanima samo jedan deo ili jedan pasus, onda to ne pomaže prevodiocima, ako ste obeležili samo stranicu. Traži se indikacija o relevantnim delovima teksta za vaše unakrsno ispitivanje, a to je ono što, ako nije do sada već učinjeno, treba da se učini do sredine dana. Pri tome mislim na 13.45 časova. Mislim da smo o tome dosta čuli gospodine Boroviću.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, postavlja se pitanje o tome da li može da se sastane optuženi gospodin Šljivančanin sa svedokom veštakom pre nego što svedok počne da svedoči. Da li vi želite nešto da kažete u vezi sa tim?

TUŽILAC MOORE: Ja mislim da je na Sudu da odluči. Mi nemamo stav po tom pitanju.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Vasiću, da li vi imate nešto da kažete?

ADVOKAT VASIĆ: Ja ostavljam takođe to Sudu na ocenu. Mislim da nemam stav po tom pitanju.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja se slažem. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vama. Jedna druga stvar koju ste rekli, gospodine Lukiću. Vi ste rekli da ćete da obavestite, odnosno da nam kažete da li ima nekih materijalnih promena u ponedeljak. Koliko se ja sećam, trebalo je to da bude do 10.00 časova pre podne, da je bio rok do 10.00 časova pre podne kada je trebalo da date obaveštenje pismeno, pošto ste već dali usmeno obaveštenje u subotu. Samo sam hteo da preciziram ovo, da ne bi bilo novih nesporazuma. Da li je to u redu?

ADVOKAT LUKIĆ: Potpuno je u redu, poštovani Sude. Ja sam tako razumeo vašu odluku, i to je ono što mi je stalno u glavi.

SUDIJA PARKER: Pretresno veće neće doneti nikakvu odluku kako bi sprečio kontakt između gospodina Šljivančanina i veštaka pre nego što počne svedočenje veštaka. Molim da se uvede svedok koji čeka.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobro jutro.

SVEDOK KARAN: Dobro jutro.

SUDIJA PARKER: Žao mi je što ste morali da čekate, ali morali smo da rešimo neka pitanja. Ona izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja je i dalje na snazi. Gospodin Lukić ima još nekoliko pitanja za vas.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Karan, dobar dan. Uz malo dobre volje pokušaćemo da završimo danas što pre sa vama, ako mi dajete kraće odgovore. Na meni

je sad zadatak da razjasnim sa vama neka pitanja koja su pokrenuta tokom unakrsnog ispitivanja. Prvo ću kratko da vas pitam par pitanja vezana za temu koju je pokrenuo gospodin Vasić o odnosu vojne policije i organa bezbednosti. Čitali smo i analizirali neke članove.

ADVOKAT LUKIĆ: Molio bih na ekran da se stavi dokazni predmet 435, član 12?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad će se pojaviti, gospodine Karan, kod vas Pravilo službe vojne policije. Gospodin Vasić vas je pitao za član 13. To je član koji definiše odnos organa bezbednosti i vojne policije. A ja ću vam sada polako pročitati član 12. Dok stigne na ekran, vi me slušajte. Ja mislim da vam je verovatno taj član dobro poznat. U glavi "Rukovođenje i komandovanje vojnom policijom" član 12 kaže: "Vojnom policijom rukovodi i komanduje starešina vojne jedinice i ustanove u čijem se formacijskom sastavu nalaze jedinice vojne policije ili joj je pridodata". U Gardijskoj motorizovanoj brigadi gospodine Karan, ko je komandovao jedinicama vojne policije?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: U najširem smislu, komandant Gardijske brigade, a svaka jedinica vojne policije imala je svoje starešine komandne, komandanta... Ako je bataljon, kao što su bile... kao što je bio slučaj u Gardijskoj brigadi, znači, vojna policija u Gardijskoj brigadi je imala: komandanta bataljona, komandire četa, komandire vodova i odeljenja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo sporije vas molim.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitao vas je gospodin Moore, posle ćemo se na to vratiti, ali u okviru ovog pitanja, da li pravite razliku između komande, naredbe i zadatka. Pa vas pitam: U okviru koje jedinice se nalazila protivteroristička četa u Gardijskoj brigadi?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: U jedinicama vojne policije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je taj jedinica mogao da izda naredbu, komandu ili zadatak organ bezbednosti, bilo ko iz organa bezbednosti?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe vam je gospodin Vasić pokazao član, ja mislim da je to bio član 23 Pravilnika službe organa bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ: A ja ću sada moliti da se na ekran stavi, to je još uvek... ceo dokument je sa liste po Pravilu 65ter, a to je uputstvo za primenu pravila službe vojne policije koji smo mi mislili da više analiziramo sa našim ekspertom. Gospodin Moore je već uveo jednu stranicu samo ovog dokumenta. Molio bih da se na ekran stavi dokument koji je u e-court [elektronska sudnica] stranice 3D05-0222. - ceo dokument. Prva stranica je 3D05-0215. Interesuje me član 14. Ako može malo da se podigne? Engleska verzija je 3D05-0286.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo je gospodine Karan uputstvo za primenu Pravila službe vojne policije i član 14. Ja bih ga pročitao ceo, jer baš se odnosi na temu na koju ste odgovarali na pitanja gospodinu Vasiću: "U stručnom pogledu, starešine organa bezbednosti komande, štaba, jedinice i ustanove rukovodi jedinicom vojne policije, i u vezi s tim - odgovoran je u okviru svoje nadležnosti za stanje, stručnu obučenost i borbenu gotovost jedinica vojne policije. Prati i izučava organizaciju i formaciju jedinica vojne policije, i predlaže mere za njeno poboljšanje i popunu jedinica ličnim sastavom, formacijskim i specijalnim materijalno-tehničkim sredstvima i opremom. Prati moralno-političko stanje jedinica vojne policije, i preduzima mere za njegovo jačanje. Stara se sa starešinama vojne policije, organom saobraćajne službe, i operativno-nastavnim organima o realizaciji planova i programa celokupne borbene obuke i vaspitanja vojnika i starešina jedinica vojne policije. Uopštava iskustva iz rada vojne policije. Po ovlašćenju komandanta, daje zadatke starešini jedinice vojne policije i stara se za njihovo izvršavanje". Ovde ću da stanem pa ću vas pitati: Kao pomoćniku gospodina Šljivančanina, organu bezbednosti, da li vam je on ikada rekao da je komandant njemu dao ovlašćenje da izdaje bilo kakvu zapovest, naredbu ili komandu ili zadatak jedinicama vojne policije?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ovde, koliko ja razumem ovu tačku, znači, ovde se radi o zadacima koji se daju iz delokruga rada organa bezbednosti. Ako znači izdaje zadatak iz delokruga rada organa bezbednosti. Znači, komandant može da da zadatak organu bezbednosti iz delokruga njegovog rada, a nikako ne može bez posebnoga odobrenja da izda naređenja za obavljanje zadataka van delokruga rada organa bezbednosti. To smo već o tome, ovaj...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR:... raspravljali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li znate, hajde, konkretno ću vas pitati za 19. i 20. – da li vam je Šljivančanin rekao, da li je on dobio bilo kakav zadatak da izda neku naredbu jedinicama vojne policije?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Ja, ja to ne znam. Mi smo dobili na našim sastancima naše zadatke, a ja ne znam od koga je on i da li je dobio nešto u tom smeru.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pročitaću dalje: "Učestvuje u kontroli i ocenjivanju stanja borbene gotovosti jedinica vojne policije, predlaže komandantu jedinice ili starešini ustanove najcelishodniju upotrebu jedinice vojne policije, odgovoran je za blagovremeno opremanje jedinica vojne policije odgovarajućom vojno-polijskom i drugom opremom. Ostvaruje uvid i utiče na popunjenost jedinica vojne policije starešinskim i vojničkim sastavom. Predlaže organizaciju službi vojne policije na određenoj teritoriji, i stara se za njihovo efikasno funkcionisanje, i organizuje saradnju i koordinaciju i rad na zajedničkim zadacima vojne policije i javne bezbednosti". Da li je ovo gospodine Karan ono o čemu ste vi objašnjavali, da li van ovoga postoji bilo šta što organ bezbednosti ima u odnosu na vojnu policiju - bilo kojim drugim propisom regulisano?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ovde je gotovo sav rad. Pazite, ja sam dosta stvari od ovoga rekao kad sam svedočio. Možda ne ovakvim redosledom, i mislim da nisam ovakvim redosledom, ali to ne menja suštinu. Nema. Ja ne... ne znam za neke druge zadatke koje bi organ bezbednosti ili obaveze imao u vezi sa vojnom policijom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo na drugu temu. Takođe vas je gospodin Vasić pitao oko gospodina Vukosavljevića i predočavao vam je svedočenja da je navodno Vukosavljević svakodnevno dolazio kod vas na referisanje i čak dostavljao vam par puta i pismene izveštaje. To znate da vas je pitao prekjuče Vasić?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko ste vi u toku vašeg boravka u Vukovaru puta videli Vukosavljević Dragoga?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Par puta, kažem vam. Ovaj, možda par dana po njihovom dolasku, može biti ne više od tri puta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: A to su bili kratki... kratki. Prvi put je bio kod nas u kancelariji, pričali smo tako. ali ne... ništa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Samo kratko molim odgovore, pa da...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi od njega u tim susretima bilo kada dobili bilo kakav dokument, papir, hajde da kažem, izveštaj?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Organi bezbednosti isključivo u svojoj komunikaciji znači ili referišu ili pišu. Pisanog dokumenta od gospodina Vukosavljevića ja nijednom nisam dobio. Niti sam to od njega tražio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste u bilo kom vašem izveštaju koji ste slali organu bezbednosti kabinata SSNO-a, naveli bilo kakve informacije ili kontakte sa 80. motorizovanom brigadom u smislu organa bezbednosti njihovog?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zašto?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa mi nismo bili vezani s njima. Jednostavno, nismo imali nikakvih informacija da nama, recimo, ta jedinica... ako on kaže da nam je nešto dao, ili da sam ja u ta dva tri kontakta nešto saznao od njega značajno za informisanje kabineta, ja bih to napisao da mi je rekao organ bezbednosti, ali ne u smislu da mi je kao rekao kao potčinjeni, nego kao međusobna saradnja dva suseda.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću još jednim preciznim pitanjem, zato što se to pominje u nekim svedočenjima da... a vi ste dosta precizno govorili o svojim aktivnostima 19. i 20. Da li ste 19. i 20. novembra videli Vukosavljevića?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ: Referenca za Pretresno veće je stranica 899... 8799.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada ćemo da pređemo na drugu temu. Bilo je pitanje kod gospodina Vasića oko toga koga ste vi odveli za Mitrovicu. Predočavane su vam

neke tvrdnje da Marin Vidić nije tada odveden za Mitrovicu, da Vesna Bosanac tvrdi da je kasnije otišla. Ja vas pitam sledeće: Gospodine Karan, da li imate bilo kakav razlog ili motiv da tvrdite da ste vodili Vidića u Mitrovicu, a da ga zaista niste vodili?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, zaista nemam nikakav razlog da bih nešto tvrdio suprotno od onoga što je bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje i gospodina Moorea, više puta... i gospodina Vasića, više puta ste rekli da oko satnice ne možete precizno da se izjasnite, posebno u pogledu vašeg odlaska i polaska iz Negoslavaca. Tu ste ostavili, da kažem... govorim o 20., izvinite, da budem precizan, znači polazak za Sremsku Mitrovicu. Pitam vas sledeće... Ali nešto ste stalno govorili, pa... to je moje pitanje. Vi ste rekli da se sećate da ste oko jedan došli u Bijeljinu, te noći?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Bilo je nešto posle... sat, dva posle ponoći. Sad, da budem iskren...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Po čemu to pamтите?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znam po... po komentarima supruge koja je bila iznenađena. Nije znala da dolazim, ovaj, po iznenađenju... s njene strane. Inače, nije mi to toliko bilo, ovaj, tad bitno da pamtim nešto kad sam stigao, ili...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. A kažete mi, koliko dugo niste videli suprugu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, od početka odlaska na područje Vukovara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. E sad, formirate konvoj u Negoslavcima, polazite na put za Mitrovicu. Idete kroz Mitrovicu, rekli ste, tražili ste da uđete u kompleks, predajete ta lica, rastajete se sa kolegama, idete u Bijeljinu. Da li možete, evo, to da nam kažete, koliko je od trenutka kada ste pošli - do dolaska, koliko je prošlo otprilike vremena, da tako opredelimo vremenski vaš odlazak?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Mislite, odlazak iz Mitrovice...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Iz Negoslavaca, od početka, pa skroz do... do dolaska u Bijeljinu. Otprilike koliko je sati prošlo sa svim tim putovanjima i predajom?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa oko četiri i po, možda... možda pet sati. Četiri i po sata, pet maksimum.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. E sad mi kažite još nešto. Kada ste odgovarali gospodinu Mooreu, vi ste rekli, kada ste se vratili po gitaru, da tu niste videli... da ste tada videli Borisavljevića?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ja to onda razumem da kada ste polazili iz vašeg odeljenja vi niste videli tu Borisavljevića, nego tek prvi put, kada ste došli po gitaru?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se možda sećate koliki je period prošao od trenutka kada ste vi napustili vaše kancelarije da pre... pođete na taj put, do vraćanja po gitaru, otprilike?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa, da vam budem iskren, mi nismo odmah krenuli kada sam ja obavešten. Znači, tu se još... bilo je tu naroda dosta, i morali smo obezbediti da se to... nesmetano kolona... da bude bezbedna zapravo, pa možda 40, 50 minuta, sat vremena. Mislim, ne mogu tačno da odredim, ovaj, koliko je to trajalo sve, dok se... dok sam se ja vratio po gitaru, dok se to sve ubeđivanje završilo i tako dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, moguće je da... do sat vremena ste vi bili odsutni vaš... van vaših kancelarija?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Tako je, otprilike.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sad ćemo na nešto potpuno drugo da pređemo. Vas je gospodin Moore pitao o kontaktima sa timom Odbrane gospodina Šljivančanina, pa vam je rekao juče, na stranici 68, ja mislim da je to bilo i prekjuče, Boga mi - juče je kraće trajala rasprava, predočio vam je da ste sada ovde u Hagu sa mnom radili, mi to zovemo proofing notes, odnosno sažetak, kako je rekao gospodin Moore, biblijskih razmera. Što moram reći da je kod mene izazvalo određenu emotivnu reakciju, ali to nije pitanje. Moje pitanje je: Kada vas je prvi put haško Tužilaštvo pozvalo na razgovor?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Marta meseca 2006. godine. I zapravo...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jesu li razgovarali sa vama?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Zapravo, ja sam dobio odobrenje od Državnog saveta za saradnju sa Haškim Tribunalom još u septembru 2005. godine. Praktično, oslobodili su me čuvanja tajne po temama - bilo je desetak tema nekih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To nije bitno.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: A marta 2006. godine, znači trebao sam da idem na razgovor u Beogradu. I onda su mi javili iz Okružnog suda, odnosno iz MUP-a, gradskog MUP-a u 29. novembru, da se odlaže do daljnjeg.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Kada vas je drugi put zvalo haško Tužilaštvo na razgovor?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: U oktobru mesecu, oko 22. čini mi se oktobra.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta je tada bilo?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Takođe slično nešto tome. Zvao me je sudija Okružnog suda. Ja sam zapravo podigao poziv u SUP-u gradskom, preko SUP-a je išlo obaveštenje. Onda me je sutradan ili dan posle toga ili dva, zvao sudija Okružnog suda da mu se javim, pošto nisam bio kod kuće, i rekao da se odlaže, odnosno da su istražitelji otišli za Hag zbog nekog hitnog posla, da nema od toga ništa. Tako je bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I konačno, to je sad ovde nesporno u sudnici, vi ste ovde bili na razgovoru, to je bilo u ponedeljak, ovaj, i trajao je razgovor dva sata i osam minuta. Da li ste bilo kada na bilo koji način uskraćivali i imali nameru da uskratite Tužilaštvu da obavi bilo kakav razgovor sa vama svih ovih godina?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Pa ne, jer sam svestan da ne bih ni mogao da hoću, razumete, mislim - ne. Zašto bih? Ja da sam i svedok Tužilaštva, ja bih isto ovo pričao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate, kod mene u pripremi, kada sam ja napravio taj sažetak, da li smo nas dvojica svaku rečenicu tog sažetka, da li sam vam ja čitao i da li ste vi potvrđivali taj sažetak? Ovaj biblijski, od pet strana?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Mislim, nemoguće je to tako sprovesti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nismo se možda razumeli. Da li se sećate, kada sam ja vama čitao rečenice koje ću obavestiti Tužilaštvo o vašem svedočenju.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Aha, razumem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... tokom pripreme, je l' se sećate se toga?
SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: Jednu ispravku imam na transkript na stranici 23, red 17. Svedok je rekao: "Ja bih isto ovo pričao i da sam bio svedok Tužilaštva".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da razjasnimo još jednu enigm. Pitao vas je tužilac da li ste gledali suđenje na televiziji, ovo ranije, pa ste vi rekli da nešto jeste, i tako dalje. To je transkript od pre dva dana, stranica 71. Kada ste gospodine Karan prvi put u vezi ovoga slučaja čuli pominjanje prezimena doktora Dejanovića?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Kada sam došao ovde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste slušali na televiziji svedočenje Njavro Jure u novembru 2005. godine? Da li se sećate toga?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, ja kažem da sam samo... u početku mi je bilo zanimljivo oko Miloševićevog suđenja, posle nisam pratio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala.

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: A mislim da to ni nije bilo na našem... ovome... na našoj televiziji, da se nije prenosilo dalje, posle Miloševićevog... suđenja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Jedno pitanje vam je takođe, na stranici 75, pre dva dana pitao... predočio tužilac, pa je u... pitanje bilo da je... da li vam je poznato u vezi onih podela zadataka 19., da je Ljubiša Vukašinić organizovao autobuse i trebao da nadgleda taj transport do Mitrovice, i da je taj transport obezbeđivala vojna policija. Da li Vukašinić kao organ bezbednosti može da naredi nešto vojnoj policiji? Samo...

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, imam još samo nekoliko pitanja. Ali da napomenem da ono što je juče gospodin Moore predočavao sa stranice 15.539, ona

municija, naručivanje za Vukovar, mi smo tražili zvanično da se transkript proveri, jer mislimo da svedok je potpuno drugačije rekao, onako kako je on i svedočio, pa kada dobijemo taj prevod, obavestićemo Sud.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitao vas je takođe gospodin Moore oko činjenice, pa ste vi to objasnili, zašto je bilo po vama i bolje što je gospodin Šljivančanin išao neposredno u jedinice i sagledavao stanje u jedinici. I vi ste to detaljno objašnjavali juče na stranici 21. Pitanje moje. Malopre smo videli u odnosu na vojnu policiju da je decidirano napisano... u odnosu na ostale jedinice u brigadi ko je, pa čak i za vojnu policiju, ko je, pre svega, nadležan za moral u jedinici? Da prati moral u jedinici, moralno stanje?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Najodgovorniji za moralno stanje u jedinici je komandant jedinice kompletne, a on ima u tu svrhu svog pomoćnika, pomoćnika za moral, moralno vaspitanje, ili za moralno-politički rad, kako se to kaže. Znači, to je po nekoj stručnoj liniji zapravo. I bio je takav pomoćnik u Gardijskoj brigadi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ko je najodgovorniji i ko je nadležan za disciplinu u bilo kojoj jedinici?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Komandiri i komandanti svojih nivoa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je dužnost komandira i komandanta svih nivoa ako postoje disciplinski propusti, prekršaji ili saznanja o krivičnom delu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ja sam... ja sam to jučer objašnjavao. Znači, ako postoji delo, znači postupak ide onim tokom koji sam juče govorio. Znači, procenjuje se da li je to delo disciplinska greška, disciplinski prestup, ili je krivično delo. I s tim u vezi se onda i postupa, da li se rešava na nivou komande, ili se šalje na Vojno-disciplinski sud, ili na Vojni sud. A može i na Vojno-disciplinski sud i na Vojni – istovremeno - samo kad se prvo završi disciplinski postupak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih vas sada molio da opet pogledamo jedan propis. Pitao vas je gospodin Moore o odnosu Teritorijalne odbrane Vukovara, i vi ste objašnjavali odnos Teritorijalne odbrane u pogledu bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ: Sada bi molio da se na ekran stavi opet Pravilo službe organa bezbednosti, to je dokazni predmet 107, član BHS tog propisa je 58, član... mislim, to je 35. stranica u BHS-u u originalnom, ali ja mislim da ima neki drugi...

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na ovakvu formu ispitivanja. Do sada nisam reagovao. Ja smatram da je to jednako sugestivnim pitanjima. Svedok govori o tome kako je nešto shvatio, ali ako se svedok ispituje konkretno o nekom dokumentu koji se bavi tim pitanjem, onda se tu nudi odgovor koji može ili ne mora da bude u suprotnosti sa onim što je svedok rekao. Dakle, to je jednako sugestivnom pitanju.

ADVOKAT LUKIĆ: Prihvatam prigovor. Prvo ću da postavim pitanje pa ćemo videti da li je potrebno da stavljamo dokument.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Karan, da li je u Vukovaru postojao štab Teritorijalne odbrane?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je on imao svog organa bezbednosti?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime major Žigić?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne, ja ga nisam video. Nijedan kontakt s njim nisam imao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su štabovi Teritorijalne odbrane i njihovi organi bezbednosti u stručnom pogledu vezani za upravu bezbednosti na nivou cele Jugoslavije?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ: Samo reference za ... ne moramo da stavljamo - član 58, ne moramo da gledamo na ekranu, govori baš o tome, i to posebno u stanju neposredne ratne opasnosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodin Moore vas je pitao oko onog dolaska gospodina Vasiljevića i Tumanova 19. uveče. Pa vas je pitao da li nešto znate u

vezi tog kontakta oko nekih naloga, uputstava za predaju hrvatskih snaga u vezi razmene. A vi ste pričali onda o tom dolasku i o onome o čemu je govorio Vasiljević. Ja vas pitam drugo pitanje. Da li vam je bilo poznato, tih dana, da li je iz Uprave bezbednosti postojao telegram, dokument ili bilo kakvo uputstvo o tome da je potrebno što više predstavnika hrvatskih snaga obezbediti za eventualnu razmenu za zarobljene pripadnike JNA? Da li o tome uopšteno znate nešto?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Takav akt je postojao. Došao preko kabineta, organa bezbednosti kabineta ministarstva.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe vas je gospodin Moore pitao o onih razmenjenih povišenih tonova između Šljivančanina i Vasiljevića. To je juče bilo na stranici 28?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja se izvinjavam Sudu što koristim radne stranice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vama je sugerisano da je tu bilo ljudi koji su u to vreme, da kažem, bolje poznavali Šljivančanina nego vi. Pitanje moje. U periodu koji ste vi proveli posle toga sa gospodinom Šljivančaninom, a koliko ja shvatam, vi ste bili s njim još otprilike godinu dana u istom odeljenju svakodnevno skoro, do avgusta meseca, da li ste videli da li je Šljivančanin bilo kada imao povišene tonove prema činovima... starešinama višeg čina?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A od tih lica koji su tu bili prisutni 19. uveče, osim gospodina Šljivančanina, da li je neko bolje, po vama, tada poznavao Vasiljevića od vas?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne verujem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa je li vama Vasiljević delovao da je ljut to veče?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Ne. Ja ga nisam... ja znam kako izgleda i kad je ljut, a sećam se i detalja kako je izgledao to veče.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Takođe vam je gospodin Moore juče sugerisao, kada je bila priča ono oko spavanja i vašeg sećanja, da se tako dobro sećate detalja 19., i 19. uveče, a ne baš činjenica vezanih za 18. Moje pitanje je, s obzirom na

19. uveče i ono o čemu ste svedočili, da li ste vi pre ili posle bili u prilici da vidite zajedno Marina Vidića i Aleksandra Vasiljevića?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Znači, osim te večeri u našoj kancelariji, ja više nisam video da su se oni susretali. Nisam čuo da su se susretali ikada.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Pretposlednje moje pitanje. Ja ću vam sada samo pročitati ono što ste izjavili u intervjuu haškom Tužilaštvu, što vam je juče gospodin Moore pogrešno pročitao, a reći ću tačno minutažu Tužilaštvu, pa neka provere. I ako utvrde da ja nisam sada dobro pročitao, onda će verovatno biti da nešto nije u redu sa prevodom. Znači, vezano za ono što vam je gospodin Moore rekao da ste rekli Šljivančaninu da ste umorni - u intervjuu haškom Tužilaštvu, 1 sat, 53 minuta i 40 sekundi, vi ste rekli sledeće: "Pamtim to...", pardon, izvinjavam se, to je 1. minut 59:51... 1 sat, 59 minuta, 51 sekunda: "Pošto nisam bio dugo kući, otišao sam posle toga. Pitao sam Šljivančanina da odem kući na dan - dva i nakon toga sam se vratio". A na stranici, odnosno na vremenskoj minutaži 1:53:40, vezano za navodno reči "debeo Bogdan Vujić" vi ste izjavili: "Pamtim to, zato što je čovek ćelav, i bio je neprijatan u razgovoru, nešto mnogo s visine, nešto kao...", onda je prevodilac na engleskom rekao "arrogant", i onda ste vi na BHS-u rekli "arogantan". Gospodine, vi ste i juče tvrdili u vezi svih tih činjenica da niste rekli onako kako vam je gospodin Moore predočio. Na kraju vam je gospodin Moore predočio da ste vi ovde došli da govorite neistinu i određene tvrdnje vezane za njegovu tezu o tome zašto vi to tako što pričate - pričate. Samo ću vas pitati jedno pitanje za kraj. Vi ste na početku svedočenja položili ovde jednu zakletvu. Da li ste shvatili značaj davanja zakletve pred ovim Sudom, tada - kada ste polagali tu zakletvu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: Vrlo. Vrlo ozbiljno sam je shvatio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li stojite iza svake svoje reči tokom ovog svedočenja? Da li ste govorili istinu?

SVEDOK KARAN – ODGOVOR: U potpunosti stojim iza svake reči. Ono što sam video, što znam, i u čemu sam učestvovao, o tome sam pričao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zahvaljujem.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja sam završio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zahvaljujem, gospodine Karan.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lukiću. Gospodine Karan, biće vam drago da čujete da ste ovim završili svoje svedočenje. Neće više biti pitanja za vas. Želeli bismo da vam se zahvalimo na tome što ste odvojili vreme da dođete ovde, i na pomoći koju ste pružili Sudu. Sada naravno možete da se vratite svojim uobičajenim aktivnostima.

SVEDOK KARAN: Hvala i vama, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. A sada će sudski poslužitelj da vas izvede iz sudnice.

(svedok napušta Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Da li sada ima još nešto što treba da se reši pre nego što završimo sa radom za danas?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, nešto...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ:... nešto što će nam oduzeti možda minut. Ali vi ste već spomenuli danas da se nalazimo u završnoj fazi postupka i da nam ostaje pitanje *rebuttala* [pobijanja] o kojem smo već razgovarali s mojim uvaženim kolegom Mooreom pre, čini mi se jedno sedam, osam dana pred... za vreme suđenja. Mislim da smo ovde sada na kraju postupka izvođenja svedoka gospodina Šljivančanina. I zapravo nam je ostao još samo veštak. Mislim da je se približio onaj trenutak kada bi gospodin Moore trebao da nas obavesti sve zajedno oko toga da li ima nameru da pozove nekog u *rebuttalu* ili... i koga naime ima nameru da pozove, kako bi Pretresno veće i Odbrane mogle da planiraju nadalje svoje aktivnosti. Samo sam u tom smislu hteo da možda ažuriram taj... taj problem koji nam je ostao još od pre... više od sedam dana. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Ja ne znam da li je gospodin Moore u situaciji da nam kaže ono što svi želimo da čujemo, ali pitaću ga?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, u ovom trenutku se spremamo da uložimo zahtev da izvedemo pobijajuće dokaze. Nije nikakva tajna da ću biti odsutan sledeće nedelje i nadam se da ću uspeti da preciziram kako tačno stoje stvari.

SUDIJA PARKER: Znači, ovo vam ništa jasno ne govori gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Ništa, časni Sude, ali smo makar pogurali malo stvar, čini mi se, unapred.

SUDIJA PARKER: Ja čitam između redova, to jest da se gospodin Moore sreće sa svedocima negde na drugoj lokaciji sledeće nedelje i da će posle toga da odluči. Možda grešim, ali mislim da sam vam pomogao. Izvolite gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih sad hteo onako strašljivo da pitam Pretresno veće kako razmišlja Pretresno veće nezavisno od *rebuttala*, koliki će nam dati period da pišemo naš, naš ovaj završni podnesak. To nas sve interesuje. Znači, ono što sam ja pomenuo, od trenutka kad se završi bilo koji dokazni postupak, kako ćemo moći da dišemo u tom pravcu. I eventualno, da li možete uopšte da se izjasnite o nekim vašim razmišljanjima i oko završne reči i oko završnog podneska.

(Pretresno veće se savetuje)

ADVOKAT LUKIĆ: Ono što... što smo mi videli poštovani Sude u onim načelnim planovima, ja mislim da je 16. valjda, 17. i 18 januar ostavljeno za eventualni rebuttal, a kraj februara, 28., 29. i 1. mart je valjda ostavljeno u onom rasporedu za završne reči. To je taj okvir koji... ako bi bio *rebuttal*. A ja sam dodatno hteo da pitam da li su otprilike taj red veličina koji bi nas čekao u pogledu pisanja podneska. Znači da je to ono što je naša najveća briga sada.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Raspored koji je Pretresno veće iznelo usmeno i koga i nadalje nameravamo da se pridržavamo, može donekle da se modifikuje ovim pitanjem izvođenja pobijajućih dokaza Tužilaštva. Ukoliko bude pobijajućih dokaza, mi smo odvojili petak 12. januar, ponedeljak 15. januar, utorak 16. januar i sredu 17. januara, četiri dana u toku

kojih treba da se izvedu pobijajući dokazi. Ukoliko to zaista tako i bude, ukoliko se izvođenje dokaza završi do sredine januara, onda ćemo da zahtevamo od svih strana da podnesu svoje pismene podneske do petka 16. februara. To znači da 16. februar do podne je rok. Onda ćemo da imamo usmena obraćanja: 28. februara u sredu, četvrtak 1. marta, i u petak 2. marta. Tri dana za sve završne reči, jer su nam tako rekle obe strane - da im je toliko vremena potrebno. To je raspored na koji bi trebalo da računate. Jedine moguće modifikacije mogu da nastanu usled izvođenja pobijajućih dokaza kojih mogu ali i ne moraju da utiču na naš raspored. Ali to... Ukoliko bude pobijajućih dokaza i ukoliko to završimo u januaru, onda će ovaj raspored da važi do samog kraja.

ADVOKAT LUKIĆ: Meni samo stoji još, pošto potpuno sam tako shvatio, ja mislim da svi su, ovaj... učesnici u postupku u pogledu ovog tajminga pretpostavljam, nemaju primedbi. Jedino što mi malo zvoni u mojoj glavi eventualno pravo Odbrane iz Pravila 85(A), paragraf 4, eventualno ako bude nekih zahtev za *rejoinder*, a o tome mogu samo da... da sada razmišljam, jer čekamo da vidimo šta će biti potez gospodina Moorea. Ali onda bi verovatno to sve moglo u vrlo kratkom periodu ako bude, i ako bude odobreno... da, da... u vrlo kratkom periodu da sve završimo.

SUDIJA PARKER: Ukoliko bude predloga za dalje izvođenje dokaza Odbrane, onda ćemo planirati da se to uradi u ona četiri dana u januaru paralelno sa dokazima Tužilaštva, zato što ne možemo da rastežemo to. Ne možemo razvlačiti vreme sa dokazima i time odlagati vreme za donošenje odluke. Želimo što je moguće pre da se završi izvođenje svih dokaza, obe strane imaju otprilike četiri nedelje da pripreme svoje završne pismene podneske, a onda otprilike dve nedelje posle toga – usmeno iznošenje završne reči. Tako da što pre to uspemo, pre ćemo i doneti konačnu odluku o rasporedu suđenja. To je ono što je svakome potrebno. Mi se nadamo da ćemo do kraja sledeće nedelje da znamo kakvi su planovi Tužilaštva, a to će onda da ostavi Odbrani sledeću nedelju da uloži svoje eventualne podneske koje ima na umu. Sve to može da se reši pre naših tronedeljnih praznika. Posle tronedeljnih praznika, želimo da završimo sa izvođenjem svih dokaza.

ADVOKAT LUKIĆ: Sad ste stvarno potpuno razjasnili stvar. I jedno samo još razmišljanje, baš vezano za eventualni predlog za *rebuttal evidence*, mislim da je to jako dobra odluka vaša da se to već u toku sledeće... krajem sledeće nedelje sazna. Ono što će verovatno biti, ako se podnese takav zahtev od strane Tužilaštva - i nalog Pretresnog veća

da nam tužilac odmah dostavi sav materijal koji bi bio relevantan za tog svedoka, jer mi ne možemo da se izjašnjavamo o nekom predlogu za *rejoinder* ako ima samo, na primer, ime lica, a ne znamo njegovu izjavu ili bilo već šta što bi nam Tužilaštvo moralo da dostavi da bismo mi onda blagovremeno mogli da reagujemo i da izvršimo svoju obavezu za *rejoinder*. Tako da nam, ako idući petak bude rok za, nadamo se, gospodina Moorea, da nam se izjasni o tome, onda bi to trebalo da podrazumeva da on uz zahtev nama dostavi i sve ono što je dužan po Pravilu 67 za... za svedoke koje poziva pred Sud.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, samo da pokrenem jedno pitanje. Ja ni na koji način ne pokušavam da utičem na donošenje sudske odluke. Ja se iskreno nadam i želim da budem u stanju da što je moguće pre dam konačan stav o potencijalnim pobijajućim svedočenjima. Ali smem li da vas zamolim da vam se obratim po jednom pitanju koje bi moglo da stvori određene probleme? Ja ću definitivno pokušati da rešim ovo do petka, kao što sam i rekao, ali mogu da predvidim problem u jednom aspektu, a to je problem sa vremenom.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ukoliko ste pažljivo slušali ono što sam rekao, ja sam samo izrazio očekivanje da ćemo do petka nešto od vas da čujemo.

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Nisam rekao da je to krajnji rok, zato što mi je potpuno jasno da možete da nađete na neke poteškoće u donošenju vaše konačne odluke. Dakle, očekivanja su jasna...

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: ...iz razloga koje sam naveo. Svakako da ukoliko bilo šta bude neizvodljivo u ovom vremenskom rasporedu, iz razloga koje niko od nas ne može da predvidi, možemo to da modifikujemo u odnosu na okolnosti.

TUŽILAC MOORE: Da, hvala vam. Izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: Dakle, naš cilj je da znamo da li će da se izvode dopunski dokazi i da to pitanje rešimo pre nego što počne tro nedeljna pauza, tako da prve nedelje posle

praznika možemo da počnemo sa izvođenjem tih dokaza Tužilaštva i eventualno Odbrane, i za to ćemo da izdvojimo četiri puna dana. To bi trebalo da bude razuman period vremena da se reši sve što eventualno iskrasne vezano za dokaze. A kada se to jednom obavi, onda ćemo imati četiri nedelje, veoma važne za podnošenje vaših završnih podnesaka, koji će kristalno jasno navesti argumentaciju i jedne i druge strane i gde ćete da citirate dokaze, kako usmene, tako i pismene, koji idu u prilog vašoj argumentaciji. A onda dolaze završne reči. Dakle, to je ono što mi od vas očekujemo. I trebalo bi da se desi nešto veoma važno da bismo mi izmenili ovaj raspored. Naravno, u interesu pravde, ukoliko je nešto zaista opravdano, to ćemo i da uradimo. Sada se nadam da je svima jasno kakva su očekivanja Pretresnog veća u pogledu kraja ovog suđenja. Sada završavamo sa radom i nastavljamo u utorak u jedno neobično vreme u 13.00 časova i radićemo do 17.00 časova. Sada prekidamo sa radom.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje